

РЕШЕНИЕ

№ 2940

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8031** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63а от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 14.06.2021г., постановено по НАХД № 17188/20г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 478798-F478798-F487873 от 21.11.2019г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.118, ал.10 от ЗДДС.

Срещу решението на СРС е подадена касационна жалба от наказаното дружество, с оплаквания за съществено нарушение на съдопроизводствените правила и материалния закон, довели до необоснованост, неправилност и незаконосъобразност. Твърди се, че на съдебното заседание на 18.03.2021г. СРС неправилно дал ход на делото в отсъствие на процесуалния представител на дружеството – адв.Л.. Същият бил пред съдебната зала, но не бил извикан, а на таблото първо било изписано предходно дело, а след това неговото дело НАХД № 17188/20г., но вече като приключило. Адв.Л. уведомил председателя на състава, но му било отговорено, че делото вече е приключило и нищо не може да се направи, бил посъветван да

представи писмена защита. Такава била депозирана още в деня на заседанието, но при справка от 08.07.2021г. адв.Л. установил, че такава не се намира в кориците на делото. Твърди се, че съдът неправилно бил заличил допуснатия до разпит свидетел А. В., която била пряк участник и свидетел на проверката от административния орган (в жалбата – ДАМТН). Към жалбата са приложени писмени доказателства – 2 броя фискални бонове, 2 броя справки от системата за доставки, копие от възражение до Началника на ЦУ на НАП, протокол за проверка на електронна система с фискална памет, копие от защита по делото. В съдебно заседание адв.Л. претендира разноски. Ответникът ЦУ на НАП не изпраща процесуален представител и не взема отношение по жалбата.

Прокурорът от СГП моли съда да остави жалбата без уважение.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София–град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, като съобщението за решението на СРС е получено на 24.06.2021г., а жалбата подадена чрез СРС на 08.07.2021г., и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол съгласно чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените в нея касационни основания.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 16.05.2019 г. служители на НАП извършили проверка в бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружеството - касатор. При проверката бил извършен преглед на документите за доставено гориво, като служителите на НАП установили, че на 13.05.2019г. на дружеството било доставено дизелово гориво 2694 литра, за което били налице надлежно оформени книжа, горивото при измерване съответствало на придружаващите го документи фактура, А. и УК, но било установено, че проверяваният търговец, не е подал данни до НАП за доставката и движението на получените количества горива. До приключване на проверката не били представени данни за подаването на данните към НАП. Ето защо бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл.118, ал.10 от ЗДДС, връчен на управителя на дружеството, а въз основа на акта и НП № 478798-F478798-F487873 от 21.11.2019г., с което на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.118, ал.10 от ЗДДС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган не е допуснал нарушения при издаване на НП, обосновал е извод за осъществено от дружеството нарушение на чл.118, ал.10 ЗДДС. Анализирайки приложимите разпоредби СРС е посочил, че дружеството не е подало електронен документ за потвърждение на получаване, както към датата на възникване на данъчното събитие, така и към приключване на проверката 21.05.2019г.

Както е посочил решаващият съд, разпоредбата на чл.118, ал.10 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните

се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. Безспорно е установено по делото, че на 13.05.2019г. е била извършена доставка на 2694 литра дизелово гориво в бензиностанция, стопанисвана от санкционираното дружество, но данни към НАП за доставката не са били подадени от проверяваното лице към датата на доставката и към момента на проверката на органите по приходите. Посоченото доказва извършването на нарушение по чл.118, ал.10 ЗДДС.

По отношение на възражението на касатора, че подаденото количество гориво се отразява в разпечатка от ЕСФП в края на всяка смяна в секция „Горива“, на позицията „Доставка“ и че от приложения сменен отчет на 13.05.2019г. било видно, че са отразени подадените документи към НАП за съответните получени количества горива на тези дати, уведомяване на сервизна фирма, която извършила подмяна на платката с вграден данъчен терминал на фискалния принтер, следва да се има предвид следното: Неприложимо е изключението по чл.118, ал.11, т.5 ЗДДС, съгласно което данни по ал.10 не се подават от получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет, тъй като в случая по делото са ангажирани доказателства за това, че към момента на доставката /13.05.2021г./ на 2694 литра дизелово гориво, същата не е била отчетена като получена чрез електронната система с фискална памет. Евантуално отчитане на доставката е станало след ремонта от сервизната фирма. След като такова отчитане през електронната система с фискална памет не е било налице към момента на доставката, то данните е трябвало да бъдат подадени по описания в чл.118, ал.10 ЗДДС начин, който е чрез подаване на данните по електронен път с квалифициран електронен подпис

По оплакването за нарушение на съдопроизводствените правила - за неправилно даден ход на делото на съдебното заседание от 18.03.2021г. без участието на процесуалния представител на дружеството: искане за отмяна на определението за даване на ход е следвало да бъде отправено до първоинстанционния съд, който на основание чл. 84 от ЗАНН, вр. чл.344 от НПК, е следвало, ако установи твърдените обстоятелства, сам да отмени определението си. Ирелевантни са твърденията на пълномощника на дружеството, че му било указано от съда, че „нищо не може да се направи“. Отделно от това, в самия протокол от делото е посочено, че в 10,30ч. е направено поименно повикване (обратно на твърдението на адв.Л.). Ако това не е било сторено, съществувала е и възможността за поправка на протокола съгласно чл.312 от НПК, която процесуална възможност също не е използвана. Разгледано като част от жалбата – на основание чл.341, ал.3 от НПК, оплакването също е неоснователно, тъй като по делото не са представени каквито и да било доказателства, нито е поискано събирането на такива, относно твърдените обстоятелства.

По второто оплакване за нарушение на съдопроизводствените правила – за липсата в кориците на делото на депозирана защита: към касационната жалба действително е приложено копие от защита, с вх.№ от 18.03.2021г., но от него не се вижда кой е органът приел защитата, съответно – поставил печата. Отделно от това, съществено процесуално нарушение, даващо основание за отмяна оспорения акт, е това, което в конкретния случай е ограничило възможността на страната на защита. В случая от една страна писмената защита съдържа позоваване на доказателства, които не се представени нито към нея, нито към въззивната жалба, а се прилагат към касационната жалба – относно сервиза от [фирма], който е след проверката, не е поискано и събирането на такива доказателства пред въззивната инстанция. Изобщо

аргументите, които се правят пред касационната инстанция не са посочени във въззивната жалба. В този смисъл пред въззивната инстанция не е допуснато такова нарушение, което да затрудни сериозно правото на защита на наказаното дружество.

В заключение, дори да се вземат предвид съображенията относно отразяване на доставките в отчетите и предприети действия по ремонт на ФУ на касатора, не се преодолява установената липса на изпълнение на задължението за деклариране с електронен подпис на доставката към НАП съгласно чл.118, ал.10 от ЗДДС. Като е достигнал до извод за установеност на нарушението и правилността на приложената за него санкция, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Воен от горното, Административен съд София-град, XX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.06.2021г., постановено по НАХД № 17188/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.